

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 6Sžr/143/2014                  |
| Identifikačné číslo spisu: | 3013201038                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 27.01.2016                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Zdenka Reisenauerová     |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2016:3013201038.1 |

## ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a členov senátu JUDr. Jozefa Hargaša a JUDr. Aleny Adamcovej v právnej veci navrhovateľa: CESTNÉ STAVBY ŽILINA spol. s r.o., IČO: 31 568 963, so sídlom Štrková 17, Žilina, zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Kvetoslava Kolínová, s.r.o., IČO: 47 240 997, so sídlom Národná 10, Žilina, proti odporcovi: Okresný úrad Púchov, katastrálny odbor, so sídlom Štefániková 820, Púchov, za účasti: Fond národného majetku Slovenskej republiky, IČO: 17 333 768, so sídlom Trnavská cesta 100, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu č. V 2718/2013 zo dňa 30. októbra 2013, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 15Sp/27/2013-37 zo dňa 22. septembra 2014, takto

### rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č. k. 15Sp/27/2013-37 zo dňa 22. septembra 2014 p o t v r d z u j e.

Navrhovateľovi sa náhrada trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

### Odôvodnenie

I.

Krajský súd v Trenčíne (ďalej len „krajský súd“ alebo „súd prvého stupňa“) napadnutým rozsudkom č. k. 15Sp/27/2013-37 zo dňa 22. septembra 2014 podľa § 250q ods. 2 O.s.p. potvrdil rozhodnutie odporcu č. V 2718/2013 zo dňa 30. októbra 2013. Navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznal.

Z odôvodnenia uvedeného rozhodnutia vyplýva, že krajský súd zákonnosť preskúmaného rozhodnutia žalovaného správneho orgánu posudzoval v intenciách ustanovení § 31 ods. 1, 2 zákona č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam v znení neskorších predpisov (ďalej len katastrálny zákon) v spojení s § 78 ods. 3, s § 1 ods. 1, s § 5 ods. 1, 2, s § 28 ods. 1, 2, 3 a s § 34 ods. 1 uvedeného zákona, súčasne v intenciách ust. § 19 ods. 3 zákona č. 92/1991 Zb. o podmienkach prevodu majetku štátu na iné osoby, ktorú právnu úpravu citoval, postupom podľa piatej

časti tretej hlavy Občianskeho súdneho poriadku ustanovujúcej rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti rozhodnutiam správnych orgánov.

Z administratívneho spisu predloženého odporcom krajský súd mal preukázané, že návrhom zo dňa 07.10.2013, doručenom odporcovi dňa 10.10.2013, navrhovateľ žiadal povoliť vklad vlastníckeho práva k nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXX pre katastrálne územie D. zo zmluvy reg. č. 238 o predaji majetku štátu podľa zákona č. 92/1991 Zb., uzavretej dňa 27.08.1992 medzi Fondom národného majetku Slovenskej republiky ako predávajúcim a navrhovateľom ako kupujúcim, ktorá nadobudla účinnosť dňa 01.09.1992 s podmienkou, že zakladateľ štátneho podniku k tomuto dátumu prevedie majetok, ktorý je predmetom zmluvy na Fond a podnik zruší.

Krajský súd konštatoval, že predmetom konania v danej veci je preskúmanie rozhodnutia odporcu č. V 2718/2013 zo dňa 30.10.2013, ktorým v zmysle ustanovenia § 31 ods. 3 katastrálneho zákona zamietol návrh na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností zo zmluvy č. 238 o predaji majetku štátu podľa zákona č. 92/1991 Zb., ktorú dňa 27.08.1992 uzatvorili Fond národného majetku Slovenskej republiky ako predávajúci a navrhovateľ ako kupujúci a ktorá nadobudla účinnosť dňa 01.09.1992. Krajský súd s poukazom na skutkové zistenia a relevantnú právnu úpravu dospel k záveru, že keďže vlastnícke právo k veciam na nadobúdateľa prechádza dňom dojednanej účinnosti zmluvy, ak je splnená zmluvná podmienka, a teda sa vlastnícke právo do katastra nezapíše vkladom, ale naopak záznamom, bolo potrebné návrh na vklad zamietnuť. Podľa názoru krajského súdu odporca citovanou právnou úpravou sa dôsledne riadil a ako orgán verejnej moci uplatnil svoju kompetenciu v súlade so zákonom, v posudzovanej veci dostatočne a spoľahlivo zistil skutkový stav, z ktorého vyvodil správny právny záver, a preto jeho rozhodnutie zodpovedá zákonu.

O náhrade trov konania krajský súd rozhodol podľa ustanovenia § 250i ods. 2 v spojení s § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že neúspešnému navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznal.

## II.

Proti uvedenému rozsudku krajského súdu navrhovateľ podal v zákonnej lehote odvolanie. Žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že rozhodnutie odporcu zruší a vec mu vráti na ďalšie konanie.

V dôvodoch odvolania navrhovateľ nesúhlasil s právnym názorom krajského súdu. Napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa považoval za skutkovo a právne nesprávny. Namietal, že súd prvého stupňa na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

K veci samej navrhovateľ uviedol, že podaním zo dňa 07.11.2013 podal odvolanie proti rozhodnutiu odporcu zo dňa 30.10.2013 o zamietnutí návrhu na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností č. V 2718/2013 s poukazom na to, že návrhom zo dňa 07.10.2013, doručený katastrálnemu odboru dňa 10.10.2013, žiadal odporcu o vykonanie zápisu vkladu vlastníckeho práva do katastra k nehnuteľnosti, ktorá je evidovaná na LV č. XXX pre okres: Puchov, obec: Beluša, katastrálne územie: D., v časti A-LV Majetková podstata parcela CKN č. 1083/1 - zastavané plochy a nádvoría o výmere 5103 m<sup>2</sup> (ďalej v texte „nehnuteľnosť“), ku ktorej je v časti B-LV Vlastníci uvedeného listu vlastníctva vlastnícke právo zapísané v celosti v prospech vlastníka Cestné stavby n.p. Banská Bystrica.

Navrhovateľ ďalej uviedol, že Cestné stavby n.p. Banská Bystrica, ktorý je v súčasnosti zapísaný v katastri nehnuteľností ako výlučný vlastník, už neexistuje, keď zanikol ku dňu 31.12.1991; na základe Rozhodnutia S-KNV o rozdelení štátnej hospodárskej organizácie zo dňa 15.11.1990 č. P-75: P-752/90 v súlade so zákonom č. 111/1990 Zb. o štátnom podniku bol dňom 31.12.1990 založený štátny podnik Cestné stavby Žilina, IČO: 00 694 215; majetková podstata, práva a povinnosti zo záväzkov zaniknutej organizácie súvisiace s jej doterajšou činnosťou prešli na novozaložené štátne podniky; podľa rozhodnutia ministra dopravy a spojov Slovenskej republiky z 27.08.1992 č. 12/M/92, ktorým zrušil bez

likvidácie štátny podnik Cestné stavby Žilina ku dňu 31.08.1992 a dňom 01.09.1992 prevádza majetok š.p. Cestné stavby Žilina podľa privatizačného projektu so všetkými aktívami, pasívami, právami a záväzkami na Fond národného majetku Slovenskej republiky; vláda SR uznesením zo dňa 16.06.1992 č. 587 schválila privatizačný projekt štátneho podniku Cestné stavby Žilina, určeného na priamy predaj; dňa 27.08.1992 bola uzavretá medzi Fondom národného majetku SR ako predávajúcim a Cestnými stavbami Žilina spol. s r.o., IČO: 31 568 963 ako kupujúcim Zmluva reg. č. 238 o predaji majetku štátu podľa zákona č. 92/1991 Zb., predmetom ktorej je prevod vlastníckeho práva k veciam, iným právam a iným majetkovým hodnotám, ktoré slúžia alebo vzhľadom na svoju povahu majú slúžiť k prevádzkovaniu podniku a to podľa stavu, ktorý je zachytený v evidencii uvedeného podniku ku dňu účinnosti tejto zmluvy; podľa odseku 2 na kupujúceho prechádzajú i tie vlastnícke práva k veciam, iné práva a iné majetkové hodnoty podniku, ktoré síce neboli zachytené v evidencii uvedeného podniku ku dňu účinnosti tejto zmluvy, ale súvisia s jeho činnosťou pred dňom účinnosti tejto zmluvy; podľa odseku 3 na kupujúceho prechádza dňom účinnosti tejto zmluvy vlastnícke právo k hnutelnému a nehnuteľnému majetku a všetky práva, záväzky a povinnosti súvisiace s činnosťou podniku.

Navrhovateľ vyslovil názor, že zo skutkových zistení je zrejmé, že boli splnené všetky formálne i materiálne podmienky pre nadobudnutie vlastníckeho práva v prospech kupujúceho Cestné stavby Žilina spol. s r.o., IČO: 31 568 963, a preto odporca nepostupoval v súlade s ustanovením katastrálneho zákona, ktoré citoval, keď pri rozhodovaní o vklade neprihliadol aj na skutkové a právne skutočnosti, ktoré by mohli mať vplyv na povolenie vkladu.

Ďalej navrhovateľ dôvodil, že keďže uvedenú parcelu CKN č. 1083/1 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 5103 m<sup>2</sup> v katastrálnom území D. užíva ako svoju vlastnú od roku 1992 má za to, že v katastrálnom konaní neboli správne zapísané vlastnícke práva v prospech navrhovateľa, hoci listinné dôkazy jasne preukazujú oprávnenosť vlastníckeho práva k nej v jeho prospech, poukazom na to, že navrhovateľ pri uzatváraní zmluvy bol dobromyseľný, že ich nadobúda od vlastníka, dajúc do pozornosti rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. Cdo 311/2008.

Navrhovateľ tiež namietal, že rozhodnutie prvostupňového súdu je v rozpore s právnou úpravou ustanovenou v § 157 ods. 2 O.s.p., ako aj v čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd, považujúc ho za predčasné. Záverom poukazom na právnú úpravu ustanovenú v § 125 O.s.p. uviedol, že pokiaľ nie je spôsob vykonania dôkazu predpísaný, určí ho súd.

### III.

Žalovaný správny orgán sa k odvolaniu navrhovateľa vyjadril tak, že rozsudok krajského súdu považuje za správny, a preto ho navrhuje potvrdiť.

K odvolaniu navrhovateľa sa vyjadril aj Fond národného majetku SR. Navrhoval, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu z jeho vecne správnych dôvodov potvrdil.

V dôvodoch vyjadrenia k veci samej uviedol, že predmetom odvolania je nehnuteľnosť - pozemok parcely registra „C“ č. 1083/1, vo výmere 5 103 m<sup>2</sup>, zastavané plochy a nádvoria nachádzajúci sa v katastrálnom území D., obec Beluša, okres Púchov evidovaný na liste vlastníctva č. XXX (ďalej len sporná nehnuteľnosť) v prospech Čs. štát - Cestné stavby Banská Bystrica, ktorá podľa navrhovateľa má byť zapísaná katastrálnym odborom do jeho vlastníctva.

Fond národného majetku SR vyslovil právny názor, že pokiaľ sporná nehnuteľnosť nebola zapísaná do zoznamu privatizovaného majetku, nemohla prejsť v zmysle § 11 ods. 3 zákona č. 92/1991 Zb. do vlastníctva Fondu národného majetku Slovenskej republiky a tento ho následne podľa § 14 citovaného zákona nemohol previesť kúpnu zmluvou č. 238 do majetku kupujúceho, teda, že Fond národného majetku Slovenskej republiky nemohol previesť práva, ktoré sám nemal na spoločnosť Cestné stavby Žilina, spol. s r.o. Poukázal na to, že ustanovenie § 19 ods. 1 citovaného zákona ukladalo Fondu

národného majetku Slovenskej republiky povinnosť odovzdať a nadobúdateľovi prevziať veci zahrnuté do privatizovaného majetku a o prevzatí spísať zápisnicu podpísanú oboma stranami a predmetom zápisnice zo dňa 09.10.1992 je odovzdanie a prevzatie vecí zahrnutých do predaja v súlade so zmluvou č. 238 uzavretou medzi Fondom národného majetku Slovenskej republiky ako predávajúcim a spoločnosťou Cestné stavby Žilina, spol. s r.o. ako kupujúci s tým, že nakoľko spornú nehnuteľnosť nemohol Fond národného majetku Slovenskej republiky previesť zmluvou č. 238 do majetku kupujúceho, nebola ani obsahom tejto zápisnice.

Konštatoval, že absenciu majetku v privatizačnom projekte podľa jeho názoru nemožno vysvetľovať tak, že keď sa privatizoval celý majetok štátneho podniku, týkala sa privatizácia aj tých nehnuteľností i keď neboli v špecifikácii privatizovaného majetku uvedené, a preto pokiaľ nehnuteľnosť nebola zapísaná v zozname privatizovaného majetku, nemohla prejsť v zmysle § 11 ods. 3 zákona č. 92/1991 Zb. do vlastníctva Fondu národného majetku Slovenskej republiky a tento následne podľa § 14 citovaného zákona ho nemohol previesť kúpnu zmluvou do majetku kupujúceho.

#### IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach podaného odvolania (§ 246c ods. 1 prvá veta O.s.p. a § 212 ods. 1 O.s.p.), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 O.s.p.), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky [www.nsud.sk](http://www.nsud.sk). (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Predmetom odvolacieho konania v preskúmvanej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým súd prvého stupňa potvrdil rozhodnutie žalovaného správneho orgánu, ktorým rozhodnutím odporca zamietol návrh navrhovateľa na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností.

Predmetom preskúmvacieho konania súdu je rozhodnutie žalovaného správneho orgánu č. V 2718/2013 zo dňa 30.10.2013, ktorým odporca v zmysle ustanovenia § 31 ods. 3 katastrálneho zákona zamietol návrh navrhovateľa na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností zo zmluvy č. 238 o predaji majetku štátu podľa zákona č. 92/1991 Zb., ktorú dňa 27.08.1992 uzatvorili Fond národného majetku Slovenskej republiky ako predávajúcim a navrhovateľ ako kupujúci, a ktorá nadobudla účinnosť dňa 01.09.1992.

Odvolací súd v medziach odvolania navrhovateľa preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu a konanie mu predchádzajúce v rozsahu dôvodov uvedených v opravnom prostriedku, najmä z toho pohľadu, či sa súd prvého stupňa vysporiadal so všetkými zásadnými námietkami uvedenými navrhovateľom v opravnom prostriedku, ako aj dôvodmi žalovaného správneho orgánu a účastníka správneho konania - Fond národného majetku Slovenskej republiky, uvedenými v ich vyjadreniach, a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu.

Najvyšší súd v procese posudzovania zákonnosti napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa vychádzal zo skutkových zistení vyplývajúcich z administratívneho spisu.

Podľa § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd po vyhodnotení odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu v zmysle ustanovenia § 219 ods. 2 O.s.p. konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov vo veci samej, spolu s poukazom na právnu úpravu vzťahujúcu sa k predmetu konania, uvedenú v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Senát odvolacieho súdu považuje právne posúdenie preskúmvanej veci krajským súdom za správne a súladné so zákonom. Vzhľadom k tomu, aby najvyšší súd v preskúmvanej veci nadbytočne neopakoval pre účastníkov známe skutočnosti spolu s právnymi závermi krajského súdu sa vo svojom odôvodnení obmedzil len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia.

Úlohou súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti tretej hlavy Občianskeho súdneho poriadku (upravujúcej rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov §§ 250l a nasl. O.s.p.) je v rozsahu dôvodov uvedených v opravnom prostriedku posudzovať, či správny orgán príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkom konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi, ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozhodnutia.

V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 O.s.p.).

Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 O.s.p.).

Pri rozhodnutí, ktoré správny orgán vydal na základe zákonom povolenej voľnej úvahy (správne uváženie) preskúmava súd iba, či také rozhodnutie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom. Súd neposudzuje účelnosť a vhodnosť správneho rozhodnutia (§ 245 ods. 2 O.s.p.). Odvolací súd z predloženého spisu krajského súdu, súčasť ktorého tvoril administratívny spis žalovaného správneho orgánu, mal preukázať, že súd prvého stupňa v procese súdneho prieskumu zákonnosti napadnutého rozhodnutia a postupu odporcu vychádzal z uvedenej právnej úpravy Občianskeho súdneho poriadku.

Podľa § 22 ods. 1, 5 katastrálneho zákona v katastrálnom konaní sa zapisujú práva k nehnuteľnostiam, rozhoduje sa o zmenách hraníc katastrálnych území, o prešetrovaní zmien údajov katastra, o oprave chýb v katastrálnom operáte a o obnove katastrálneho operátu.

V katastrálnom konaní sa postupuje podľa všeobecných predpisov o správnom konaní (zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov - správny poriadok), ak tento zákon alebo iný zákon neustanovuje inak.

Podľa § 31 ods. 1, 3 katastrálneho zákona správa katastra preskúma zmluvu z hľadiska, či obsahuje podstatné náležitosti zmluvy, či je úkon urobený v predpísanej forme, či je prevodca oprávnený nakladať s nehnuteľnosťou, či sú prejavy vôle dostatočne určité a zrozumiteľné, či zmluvná voľnosť alebo právo nakladať s nehnuteľnosťou nie sú obmedzené, či zmluva neodporuje zákonu, či zákon neobchádza a či sa neprieči dobrým mravom. Pri rozhodovaní o vklade prihliada správa katastra aj na skutkové a právne skutočnosti, 10b) ktoré by mohli mať vplyv na povolenie vkladu.

Ak sú podmienky na vklad splnené, správa katastra vklad povolí; inak návrh zamietne.

Podľa § 3 ods. 1 správneho poriadku správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností.

Podľa § 32 ods. 1, 2 správneho poriadku správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstarat' potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania. Podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správne orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán.

Podľa § 46 správneho poriadku rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

Podľa názoru odvolacieho súdu zhodne s názorom súdu prvého stupňa žalovaný správny orgán v preskúmvanej veci náležite postupoval v intenciách citovaných právnych noriem, vo veci riadne zistil skutočný stav a zo skutkových okolností vyvodil správny právny záver, ktorý v odôvodnení napadnutého rozhodnutia tiež dostatočne odôvodnil, a preto jeho rozhodnutie je treba považovať za súladné so zákonom, z ktorých dôvodov súd prvého stupňa postupoval zákonne, pokiaľ preskúmvané rozhodnutie odporcu podľa § 250q ods. 2 O.s.p. potvrdil.

Práva k nehnuteľnostiam sa do katastra zapisujú vkladom práv k nehnuteľnostiam do katastra (ďalej len "vklad"), záznamom práv k nehnuteľnostiam do katastra (ďalej len "záznam") a poznámkou o právach k nehnuteľnostiam v katastri (ďalej len "poznámka") (§ 4 ods. 1 katastrálneho zákona).

Okresný úrad odbor katastrálny je ako orgán štátnej správy súčasťou výkonnej moci štátu a je v jeho kompetencii rozhodovať, či sú splnené podmienky na povolenie zápisu práv k nehnuteľnostiam do katastra na základe vkladu práv viažucich sa k nehnuteľnostiam. Vkladové konanie ako návrhové správne konanie sa začína na návrh účastníka konania.

V priebehu vkladového konania správny orgán posudzuje podstatné náležitosti príslušného zmluvného typu a to z hľadiska kritérií, ktoré sú uvedené v ustanovení § 31 ods. 1 a 2 katastrálneho zákona a predmetnú zmluvu posudzuje aj v intenciách ustanovení iného právneho predpisu. To znamená, že vkladové konanie predstavuje rozhodovací procesný postup, pri ktorom správny orgán na základe predložených písomných podkladov podľa § 31 katastrálneho zákona posudzuje všetky skutočnosti, ktoré by mohli mať vplyv na povolenie vkladu. Výsledkom tohto rozhodovacieho procesného postupu je rozhodnutie o povolení vkladu alebo rozhodnutie o zamietnutí návrhu na vklad. Pokiaľ správny orgán zistí, že nie sú splnené podmienky zákonom predpokladané pre rozhodnutie o návrhu na povolenie vkladu, návrh na vklad do katastra zamietne.

Predpokladom povolenia vkladu práva k nehnuteľnosti do katastra nehnuteľností na základe zmluvy je podanie návrhu na vklad a splnenie zákonných podmienok ustanovených v § 31 ods. 1 katastrálneho zákona.

Okresný úrad odbor katastrálny preskúma platnosť zmluvy, a to najmä oprávnenie prevodcov nakladať s nehnuteľnosťou, či je úkon urobený v predpísanej forme, či sú prejavy vôle hodnoverné, či sú dostatočne určité a zrozumiteľné a či zmluvná voľnosť, prípadne právo nakladať s nehnuteľnosťou nie sú obmedzené. Pri rozhodovaní o povolení vkladu prihliada aj na skutkové a právne skutočnosti, ktoré by mohli mať vplyv na povolenie vkladu, a v rámci tohto prieskumu posudzuje súlad zmluvného dojednania účastníkmi zmluvného záväzku so zákonom.

Z uvedeného vyplýva, že zákonodarca zveril do právomoci okresného úradu odbor katastrálny ako

orgánu štátnej správy na úseku katastra v konaní o povolení vkladu práva viažúceho sa k nehnuteľnosti do katastra nehnuteľností na základe zmluvy skúmať splnenie podmienok zákonom predpokladaných pre vydanie rozhodnutia o povolení vkladu na základe návrhu. Jeho povinnosťou pri posudzovaní splnenia zákonných podmienok na vydanie rozhodnutia o povolení vkladu na základe zmluvy je v zmysle ustanovenia § 3 správneho poriadku postupovať v súlade aj s ustanoveniami ďalších právnych predpisov, ktoré sa vzťahujú na posúdenie právneho úkonu zakladajúceho vznik, zmenu alebo zánik práv a povinností účastníkov tohto právneho úkonu, na základe ktorého bol zmluvný záväzok zmluvných strán uzavretý, a to v danom prípade v súlade s právnou úpravou ustanovenou v zákone č. 92/1991 Zb.

Vzhľadom na skutkové okolnosti danej veci a uvedenú právnú úpravu katastrálneho zákona v spojení s právnou úpravou zákona č. 92/1991 Zb. odvolací súd nepovažoval za dôvodnú námietku navrhovateľa, ktorou namietal, že povinnosťou správneho orgánu bolo prihliadať aj na iné okolnosti majúce vplyv na zápis vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností k spornému pozemku a to na úpravu uvedenú v zmluve reg. č. 238 o predaji majetku štátu podľa zákona č. 92/1991 Zb., predmetom ktorej bol prevod vlastníckeho práva k veciam, iným právam a iným majetkovým hodnotám, ktoré slúžili alebo vzhľadom na svoju povahu mali slúžiť k prevádzkovaniu podniku a to podľa stavu, ktorý bol zachytený v evidencii uvedeného podniku ku dňu účinnosti tejto zmluvy, keď podľa odseku 2 zmluvy na kupujúceho prechádzajú i tie vlastnícke práva k veciam, iné práva a iné majetkové hodnoty podniku, ktoré síce neboli zachytené v evidencii uvedeného podniku ku dňu účinnosti tejto zmluvy, ale súviseli s jeho činnosťou pred dňom účinnosti tejto zmluvy a podľa odseku 3 zmluvy na kupujúceho prechádza dňom účinnosti tejto zmluvy vlastnícke právo k hnutel'nému a nehnuteľnému majetku a všetky práva, záväzky a povinnosti súvisiace s činnosťou podniku.

Vychádzajúc zo skutkových zistení danej veci je zrejmé, že predmetom súdneho prieskumu je rozhodnutie žalovaného správneho orgánu a postup mu predchádzajúci, v ktorom konaní začatom na základe návrhu navrhovateľa na vklad vlastníckeho práva k spornému pozemku na základe zmluvy, odporca napadnutým rozhodnutím návrh navrhovateľa na vklad vlastníckeho práva zamietol. Správny orgán bol v predmetnom konaní viazaný návrhom navrhovateľa, teda pokiaľ navrhovateľ žiadal návrhom povolenie vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností na základe predmetnej zmluvy, viazaný týmto návrhom, bol povinný o ňom rozhodnúť postupom podľa § 31 katastrálneho zákona. Správny orgán v danom prípade postupoval v súlade s katastrálnym zákonom, keď svoje rozhodnutie podmienil skúmaním podmienok zákonom stanovených pre povolenie vlastníckeho práva do katastra na základe zmluvy. Zo skutkových zistení je nesporné, že predmetná zmluva bola uzatvorená dňa 27.08.1992 podľa zákona č. 92/1991 Zb., s účinnosťou dňa 01.09.1992.

Podľa § 19 ods. 3 zákona č. 92/1991 Zb. účinného v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy vlastnícke právo k veciam z privatizovaného majetku prechádza na nadobúdateľa dňom dojednanej účinnosti zmluvy alebo pri vklade dňom vzniku obchodnej spoločnosti; registrácia podľa osobitných predpisov (zákon č. 95/1963 Zb. o štátnom notárstve a konaní pred štátnym notárstvom (notársky poriadok) v znení neskorších predpisov) sa nevyžaduje. Práva tretích osôb k majetku, ktorý je predmetom predaja alebo vkladu podľa tohto zákona, nie sú dotknuté.

Podľa § 78 ods. 3 katastrálneho zákona podľa tohto zákona sa zapisujú aj práva k nehnuteľnostiam zo zmlúv uzavretých pred 1. januárom 1993, ak nebol podaný návrh na zápis do katastra nehnuteľností.

Podľa § 34 ods. 1 katastrálneho zákona práva k nehnuteľnostiam uvedené v § 1 ods. 1, ktoré vznikli, zmenili sa alebo zanikli zo zákona, rozhodnutím štátneho orgánu, príklepom licitátora na verejnej dražbe, vydržaním, prírastkom a spracovaním, práva k nehnuteľnostiam osvedčené notárom, ako aj práva k nehnuteľnostiam vyplývajúce z nájomných zmlúv, zo zmlúv o prevode správy majetku štátu alebo z iných skutočností svedčiacich o zverení správy majetku obce alebo správy majetku vyššieho územného celku sa do katastra zapisujú záznamom, a to na základe verejných listín a iných listín. Záznamom sa zapisuje i zmena poradia záložných práv z dohody záložných veriteľov o poradí ich záložných práv rozhodujúcim na ich uspokojenie.

Vzhľadom na právnu úpravu katastrálneho zákona uvedenú vyššie predmetná zmluva uzatvorená pred 01.01.1993 nespĺňa podmienky na vklad vlastníckeho práva na základe návrhu na povolenie vkladu, avšak môže byť predmetom zápisu do katastra záznamom.

Z uvedených dôvodov krajský súd s poukazom na skutkové zistenia a relevantnú právnu úpravu dospel k správneému záveru, že keďže vlastnícke právo k veciam na nadobúdateľa prechádza dňom dojednanej účinnosti zmluvy, ak je splnená zmluvná podmienka, a teda sa vlastnícke právo do katastra nezapisuje vkladom, ale naopak záznamom, bolo potrebné návrh na vklad zamietnuť. Aj podľa názoru odvolacieho súdu zhodne s názorom krajského súdu sa odporca dôsledne riadil citovanou právnu úpravou a ako príslušný orgán verejnej správy uplatnil svoju kompetenciu v súlade so zákonom, v posudzovanej veci dostatočne a spoľahlivo zistil skutočný stav, z ktorého vyvodil správny právny záver, keď jeho správna úvaha vychádza z logického výkladu ustanovení katastrálneho zákona a nevybočila z medzí zákona (§ 245 ods. 2 O.s.p.), a teda jeho rozhodnutie je treba považovať za súladné so zákonom.

Najvyšší súd z uvedených dôvodov nepovažoval námietky navrhovateľa vznesené v odvolaní proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa za relevantné na vyhoviecie jeho odvolacieho návrhu, a preto pokiaľ súd prvého stupňa napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu potvrdil, odvolací súd napadnutý rozsudok prvostupňového súdu podľa § 250ja ods. 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 a s § 219 ods. 1, 2 ako vecne a právne správny potvrdil stotožniac sa v podstate aj s dôvodmi krajského súdu.

Odvolací súd navrhovateľovi nepriznal náhradu trov odvolacieho konania v zmysle § 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 a s § 250k ods. 1 v spojení s § 250l ods. 2, pretože v tomto konaní nemal úspech.

Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v danej veci rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1 .mája 2011).

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.